

Stationer under mina relationer med andra

Dr Kamal Al-Halbawi

7 sep 2013

Det är en rad orsaker, en del uppenbara en del fördolda, som fått mig att skriva om stationer i mina relationer med andra. Först i raden är ett känslolöst brev som jag fick av herr Mahmoud Al-Khalfi, ledare för Stockholms moské i Sverige. Han är en respektabel, ledande person inom den islamska rörelsen i Europa. Jag har känt honom under mer än tre decennier som en person som organiserar seminarier, konferenser och festivaler, tar emot gäster, välkomnar dem och vakar över deras välbefinnande.

Det står i brevet: "Det verkar som det vi läser och hör om vår broder, lärare och uppfostrare dr Kamal Al-Halbawi är något annat än sådan som vi lärt känna honom och som vi lärt av honom. Kan dina bröder, dina kära och dina elever i Sverige skingra mörkret och lämna betryggande information? Brevet är signerat "Din bror Mahmoud Al-Khalfi". Budskapet i brevet är genom sitt ordval tydligt, liksom oron och ett visst mått av bedrövelse. Brevet visar att det pratas och sprids saker om mig inom de islamska kretsarna i Europa i allmänhet. Det har förvanskad bilden av mig och visat en annan person än den jag varit under mer än fyrtio år, det är inte mina ord och min gärning som framställs. Det gladdade mig mycket att det fanns efterföljare och ledare i den islamska rörelsen, trots den avsiktliga smutskastningen, som söker sanningen och verkligheten bakom yttrandena, innan de sätter tilltro till vad som sägs; sådant som det inte anstår en förnuftig människa att tro på. Jag menar sådant som sprids om mig inom de islamska rörelserna, inom deras olika nivåer av olika slag.

Detta artiga brev bemöts av ett annat budskap av den som kallas den islamske tänkaren. Det är ett av tiotalet brev som jag mottager dagligen. Där finns, tyvärr, svordomar, hot, smädelser, förbannelser och smutsigt språkbruk, sådant som inte anstår en muslim. Ty Koranen förbjuder en muslim att till och med svära över en otrogen: "Skymfa inte de otrogna, så att de inte av hätskhet skymfar Gud i sin okunnighet". Profeten, må Gud välsigna honom, sa: "En troende skall inte förtala, förbanna, bruka skändligt eller smutsigt tal". Detta tal av Profeten påminde mig om ett samtal i TV mellan mig och Safout Hijazi, den muslimske predikanten, under Rabaas dagar, må Gud välsigna dem alla. Safout Hijazi sa: "Den som skvätter vatten på Mursi bestänker vi med blod". Jag sa till honom i debatten: "Det som du hänvisar till, Sheikh Safout, rymmer element från Okunnighetens tid, det är långt från den rättvisa och rättfärdighet som islam påbjuder". Han frågade mig, och han var mycket artig i debatten: "Vad menar du?" "Vad finns av Okunnighetens tid i detta?" Jag svarade honom: "Den högsta auktoriteten för varje muslim är Koranen och den sanna läran om Profetens levnadssätt. Han sa: "ja, det stämmer". Jag svarade honom: "Gud, den Högste, säger: "Ni straffade och de straffade på samma sätt som ni blev straffade. Om ni har tålmod så är Han den tålmodigaste". Därefter kom budet om tålmod: "Ha tålmod, endast genom Gud kan

du vara tålmodig”. Han sa: ”Det du säger är korrekt, men jag använde böndernas språk. Det har element av Okunnighetens tid, som till exempel i talesättet ”vi skall mäta upp två mått åt honom för ett mått och två *saa* [rymdmått, ö. a.] för en *saa*”. Det finns ett ansenligt mått av hot i det, förutom en enfaldig stolthet över sin styrka.” Därefter nämnde jag för honom vad en poet hade diktat om ämnet:

Vi dricker när vi kommer till det klara vattnet, andra än vi dricker grumlat och lerigt vatten. När vårt avvanda spädbarn vuxit upp, knäböjer hjältarna inför det och tillber oss.

Mannen lämnade debatten under stort lugn, mycket artig. Till och med de som arbetade på kanalen förundrade sig över honom. Jag lämnar till läsaren att tolka hans handlande, hans sätt att fly, hans tal om sin koppling till Islamska brödrskapet, efter att de två demonstrantlägren vid Nahda och vid Rabaa Al-Adawiya brutis upp.

Jag ber läsaren om ursäkt för att ha nämnt brevet av den islamske tänkaren, som jag hänvisade till och som sändes med e-post från hans hemsida. Där kan man läsa följande. ”Den islamske tänkaren dr Muhammad Abbas skriver till förrädaren och hycklaren Al-Halbawi. Dr Kamal Al-Halbawi, jag har svarat dig med berömmande och lovprisande brev, som du brukade skicka till mig ... Men jag har inte varit tillfreds med dig en enda dag. Jag har för länge sedan insett att du är fullproppad med din egen person och att du inte är trovärdig... Det är ditt hat för att du inte fick tillträda en post som driver dig och som fått dig att förlora allt. Kanske du kommer ihåg att när jag träffade dig, efter att ha fått dina brev, då uppträdde jag som om jag inte kände dig. ... Kanske jag skall rikta en fråga till dig: Är det rätt att en cell inom statens säkerhetstjänst blir den nya ledningen för islamska brödrskapet? Jag vet att det är så för alla de andra partierna. De leds av celler inom statens säkerhetstjänst. Jag hade önskat att du och dr Muhammad Habib hade utgjort undantag och inte fallit. ... Nu är det bara han kvar, och jag tror inte att han skall klara sig. Nej, må Gud välsigna dig i din nya uppgift med att skriva konstitutionen. Du väntar dig vilken uppgift som helst när du hoppat av från islamska brödrskapet. Jag gratulerar till en post som djävulen gläder sig över att den besätts av dig. Observera: du vet mycket väl att jag inte tillhör islamska brödrskapet. ... Men jag säger sanningens ord. Till slut: ingen frid över dig, ingen barmhärtighet och ingen välsignelse från Gud.”

Det här var brevet från den islamske tänkaren dr Muhammad Abbas. Jag lämnar det till den läsare som vill bekanta sig med hur meningsmotsättningar hanteras i islam och dess berömda moral. Ja, visst hade jag uttryckt min beundran för en del av hans artiklar om korrupktion och orättvisor under den avsatte Mubaraks dagar, på samma sätt som jag uttryckt min beundran för artiklar av Abd Al-Halim Qindil, Alaa Al-Aswaani, Karima Al-Hafnaawi, med flera, filosofen Al-Bardais hållning, Nationell föreningen för förändring, rörelsen Kifaya, och för de förhållningssätt som kännetecknade hela oppositionen när den gick emot Mubarak och hans korrumpning av det politiska livet, och att Egyptens president skall vara en strategisk skatt för Israel.

De där artiklarna och förhållningssätten inifrån fosterlandet utgjorde bränsle för oss som befann oss utanför, i en tid då de oppositionella i utlandet mot Mubaraks

upplevde nöd och förföljelse. Men islamisterna tog inte del i detta, förutom vid enstaka tillfällen. Egyptiska räddningsfronten, som grundades i Storbritannien, fann inte något effektivt bistånd från den islamistiska rörelsen, inte ens i Europa. Och några distanserade sig från dem. De ledande inom Egyptiska räddningsfronten betalade ett högt pris, särskilt dr Usama Rushdie, dr Ahmad Sabir, vid sidan av författaren till denna artikel, som långtansfullt söker Gud den störste.

Här skall jag nämna några händelser, som inbegriper några sanningar som format min hållning, vilken en del av dem idag inte kan acceptera.

1. Jag återvände från min emigration eller exil datumet 2011-04-05, mindre än två månader efter revolutionen 25 januari, då den förre presidenten Mubarak avsattes. Det var efter en tid då fosterlandet lydde under militärrådets interimstyre, vilket upphörde 30 juni 2012. Islamska brödraskapet var mer överens än oense med militärrådet. Under den tiden inträffade en del beklagliga händelser, som Maspero, Muhammad Mahmouds och ministerrådets brott, förgiftning av demonstranter, rakning och blottande av kvinnor, händelserna i Abbasiya, den värsta av dem var smugglingen av amerikanarna, som brödraskapet inte invände mot, trots dess vidrighet, och trots revolutionen som de tidigt drog sig undan från, som vi redan nämnt.

2. Jag deltog påföljande dag efter min ankomst till mitt dyra fosterland i händelserna som utspelade sig på Tahrirtorget, där man började sätta upp tält i mitten av torget för att kunna hålla ut. Jag mötte revolutionärerna som beskrevs som gangsters av brödraskapet, efter att de vänt sig till det politiska arbetet, bland annat valen till parlamentet, rådet och ledningen. Tyvärr övergav brödraskapet torget, som om revolutionen hade förverkligat sina mål, varför de beskrev revolutionärerna som gangsters, särskilt den andra händelsen vid Muhammad Mahmoud och händelserna i ministerrådet. Brödraskapet deltog genom ett fåtal miljoner som utövade påtryckning på militärrådet, eller så ville de förverkliga mindre delmål eller objektiva mål. Brödraskapet vredgades när jag svarade på en fråga i media: "Om imamen Al-Banna hade levt idag så hade han inte kunnat göra annat än att ta med sig en filt och sätta sig på torget och ge råd, propagera och backa upp revolutionen och revolutionärerna".

3. Majoriteten av folket har förtroende för islamisterna, särskilt brödraskapet och en del salafister (Al-Nours parti), och de hade också framgång i parlamentet och rådet. Därefter ogiltigförklarades eller upplöstes parlamentet, genom ett beslut av högsta förvaltningsdomstolen. Orsaken var felaktigheter i tillämpandet av vallagen.

4. Folkets förtroende för islamisterna blev också märkbart genom att de axlade en ledarroll i landets allmänna val, där Muhammad Mursi valdes till landets laglige ledare.

5. Sedan började nedräkningen för ledarens, Frihets- och rättvisepartiets och brödraskapets legitimitet efter hundra dagar av den avsatta regimens styre, på grund av att han inte uppfyllde sina löften, varav de viktigaste var de fem akterna för trafiken, sopheringen, energin, säkerheten osv.

*Översättning från arabiska språket
Källtexten är förededd för translatoren i form av digital kopia*

I stället för att ledaren och brödrskapet bad folket om ursäkt för ouppfyllda löften med verkliga skäl, som kunde vara det tunga ansvaret och de gigantiska utmaningarna, gick den avsatte presidenten datumet 2013-10-06 på sin konferens på stadion fram och presenterade en lista för hur de fem akterna skulle genomföras, vilka dock var långt från verkligheten.

Avskyn för brödrskapet och presidenten växte inom breda lager hos folket, liksom för Frihets- och rättvisepartiet och islamisterna i allmänhet. Det var första gången som brödrskapet och islamisterna konfronterades. Det skedde inom statens organisationer: de som verkade inom media, domstolsväsendet, Azhar-universitetet, kyrkan, polisen, armén, för att inte tala om den stora del av befolkningen som tidigare hade stöttat Mursi. Där finns en koppling till Traditionen. Gud är den som ger framgång.
Egyptisk skriftställare.

Översättningens överensstämmelse med källtexten på arabiska intygas.

Göteborg, 26 januari 2023.

Sven-Olof Dahlgren Av Kammarkollegiet auktoriserad translator från arabiska till svenska.
Skolspåret 15, 4 tr, SE 424 31 Angered

*Översättning från arabiska språket
Källtexten är företedd för translatorn i form av digital kopia*

Brodern Ashraf Al-Khabiri berättade att han besökte en av gymnasieskolorna i Stockholm för att hålla föredrag om islam, på begäran av de ansvariga i skolan. Strax innan han skulle börja hålla föredraget satt han ner tillsammans med en lärare i religionskunskap och diskuterade en stund med honom. Denne lärare sa under diskussionen att hans lärare hade sagt honom att Sverige skulle vara ett muslimskt land år 2200. Brodern Ashraf frågade: "Skämtade din lärare". Han svarade: "Nej, han menade vad han sa".

Jag sa till brodern Ashraf: "Det där utesluter jag i allra högsta grad, men jag ser det också möjligt i hög grad".

Översättningens överensstämmelse med källtexten på arabiska intygas.

Göteborg, 26 januari 2023.

Sven-Olof Dahlgren Av Kammarkollegiet auktoriserad translator från arabiska till svenska.
Skolspåret 15, 4 tr, SE 424 31 Angered

